

Warszawa, 10 sierpnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21703.

Kl. ~~3a, 101.~~

3a¹ 1/10

John Hill Elton
(Roundhay, Wielka Brytania).

Koszula.

Zgłoszono 9 listopada 1933 r.

Udzielono 22 czerwca 1935 r.

Pierwszeństwo: 9 grudnia 1932 r. dla zastrz. 1, 3—6, 9;
26 stycznia 1933 r. dla zastrz. 2, 7, 8 (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu łączenia koszuli ze spodniami zapomocą odpowiednich urządzeń, co pozwala na uniknięcie stosowania szelek i związanych z tem niedogodności, jak np. nieestetycznego wyglądu, przyczem wynalazek zapewnia większą wygodę w noszeniu ubrania. Połączenie koszuli ze spodniami według wynalazku nie wymaga stosowania metalowych lub odłączalnych części przyrządów, podtrzymujących spodnie, przyczem dzięki zastosowaniu tych przyrządów podtrzymujących koszula nie ulega fałdowaniu się i marszczeniu, to znaczy leży stosunkowo gładko i jest obciążona na ciele, ponieważ niema tu takiego stale naprężonego połączenia między koszu-

lą a spodniami, które mogłoby krępować ruchy.

Według wynalazku niniejszego koszula posiada kilka elastycznych, rozciągliwych taśm podtrzymujących, które są przymocowane na stałe do przodu i tyłu koszuli i wystają z niej w pasie, przyczem są zaopatrzone w narządy do zapinania, zapomocą których łączy się spodnie z koszulą.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu koszulę według wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia koszulę, zaopatrzoną w narządy podtrzymujące według wynalazku i przymocowaną do górnej części spodni, fig. 2 — widok z tyłu koszuli, przedstawionej na fig. 1, fig. 3 i 4 przedstawiają widoki odmiany

koszuli według wynalazku, fig. 5 i 6 — widoki dolnych części innej odmiany koszuli według wynalazku, fig. 7 — widok perspektywiczny jednej z patek podtrzymujących, stosowanych w koszuli, przedstawionej na fig. 5 i 6, fig. 8 — widok z boku innej odmiany koszuli według wynalazku.

Jak przedstawiono na fig. 1 i 2 zespół taśm podtrzymujących składa się z dwóch pasków 1, wykonanych z tego samego materiału, co i koszula, i przyszytych na brzegach do koszuli w jednakowych odległościach z obydwóch stron środkowej linii koszuli, przyczem paski przebiegają równolegle z przodu koszuli pod naszytymi ramionami 2 i spadają zbieżnie z tyłu koszuli, jak to przedstawiono na fig. 2. Przyszycie brzegów pasków kończy się w niewielkiej odległości ponad górnym brzegiem spodni, a do końców pasków zarówno z przodu, jak i z tyłu koszuli są przymocowane patki 3, wystające swobodnie z koszuli. Z przodu koszuli do każdego paska przymocowane są 2 rozbieżne patki, a z tyłu do każdego paska przyszyta jest jedna patka. Każda patka 3 składa się z podwójnej warstwy z tego samego materiału, co i paski 2, a pomiędzy patkami i paskami materiału umieszczone są elastyczne i dające się prać taśmy 4. Gdy elastyczna taśma jest skurczona, czyli zajmuje normalne położenie, zewnętrzny materiał patki jest sfaldowany lub zaplisowany u góry, jak zaznaczono na rysunku, tak iż rozciągnięcie elastycznej taśmy powoduje rozciągnięcie materiału zewnętrznego patek, dzięki czemu materiał nie pozwala na dalsze wydłużenie się taśmy poza dopuszczalne granice. Każda z patek posiada szereg dziurek 5 na guziki, rozmieszczonych w pewnych odległościach wzajemnych wzdłuż patki, przyczem dziurki te służą do zapinania na nie guzików 6 spodni.

W innej odmianie koszuli można zastosować patki wykonane oddzielnie i przymocowane na stałe do końców pasków 1.

W opisanym układzie narząd podtrzy-

mujący jest umieszczony na koszuli i przymocowany do niej na stałe, przyczem zupełnie nie posiada metalowych okuć i może być z łatwością prany razem z koszulą bez obawy uszkodzenia koszuli. Ponadto, dzięki temu, że paski 1 są przyszyte na brzegach do koszuli, a taśmy wystają z dolnej części koszuli, naprężenie, powstające w paskach pod działaniem ciężaru spodni, przyczynia się do tego, że powierzchnia koszuli z przodu i z tyłu leży gładko i przylega do ciała tak, iż koszula nie mnię się i nie fałduje. Ograniczona elastyczność taśmy pozwala jednak na doskonałą swobodę ruchów, co nie może mieć miejsca przy użyciu taśm nierozciągliwych, które mogłyby spowodować łatwo rozdarcie jakiegokolwiek szczegółu ubrania przy nachylaniu się lub wogóle wykonywaniu ruchów, wywołujących naprężenie taśmy.

Poza tem, dzięki wykonaniu pasków 1 i patek z tego samego materiału co i koszula, narząd podtrzymujący nie wygląda nieestetycznie, jak zwykłe szelki.

W odmianie koszuli według wynalazku (fig. 3 i 4) paski 1 są przyszyte do wewnętrznej strony koszuli, a patki 3 mogą być przesunięte przez dziurki 7 w koszuli. Taki układ umożliwia swobodne wypuszczenie koszuli na górną część spodni, przez co pętelki stają się niewidoczne.

W koszuli, przedstawionej na fig. 5 i 6, zastosowane są stosunkowo krótkie patki 3, których końce górne są przyszyte na stałe do dolnej części koszuli, oraz do paska 8 przyszytego do koszuli od wewnątrz. Pasek pozwala na równomierniejsze rozłożenie ciężaru spodni na całą koszulę, dzięki czemu koszula leży gładko i nie fałduje się.

Fig. 7 przedstawia jedną z patek 3, stosowanych w koszuli według fig. 5 i 6, i służy również jako przykład patki, używanej w poprzednich postaciach wykonania wynalazku. Na fig. 7 widać, że górna część materiału, stanowiącego pochewkę taśmy, jest zmarszczona lub zaplisowana w miejscach 9, gdy taśma elastyczna jest skurczona. Dziur-

ki 5 na guziki są wycięte w taśmie elastycznej, jeżeli taśma biegnie przez całą długość patki, przyczem materiał pochewki może być zmarszczony, w razie życzenia, na całej długości patki.

Paski 1 mogą być wykonane z materiału mocniejszego niż materiał koszuli i mogą być ukryte w pochewce z tego materiału, z którego wykonana jest koszula.

W innej odmianie wykonania, w przypadku przyszycia pasków 1 do koszuli z zewnątrz, na każdą patkę przewidziane są dwie dziurki w koszuli, przyczem patkę przewleka się najpierw do wewnątrz przez górną dziurkę, a następnie nazewnątrz przez dolną dziurkę.

Obie dziurki są umieszczone jedna nad drugą naprzeciw patki, przyczem dziurka górna mieści się w okolicy paska koszuli, a dziurka dolna — znacznie niżej, co pozwala na sfałdowanie się koszuli pomiędzy temi dziurkami, przyczem zwisa ona nad górnym paskiem spodni.

Fig. 8 przedstawia taki sam układ, jak na fig. 3 i 4, przyczem jednak koszula nie zwisa bufiasto, lecz jest obciągnięta wdół i zaopatrzona na dolnym brzegu w elastyczny pasek. W tym przypadku stosowanie w koszuli dziurek do przewlekania patek 3 jest zbędne.

We wszystkich postaciach wykonania wynalazku, w których stosuje się paski w rodzaju pasków 1, mogą one krzyżować się wzajemnie z tyłu koszuli, jak w zwykłych szelkach.

Rozumie się samo przez się, że wyrażenie koszula, użyte w opisie i zastrzeżeniach, odnosi się również do żakietu pyjamy, do którego przymocowane są spodnie pyjamy, jak również odnosi się do damskich bluzek, do których przymocowuje się spódnice.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koszula, znamienna tem, że posiada szereg sprężystych rozciągliwych taśm pod-

trzymujących, przymocowanych na stałe z przodu i z tyłu koszuli tak, iż wystają z niej w pasie, przyczem taśmy te są zaopatrzone w narządy do przymocowywania spodni lub podobnej części ubrania w kilku punktach wzdłuż obwodu spodni lub podobnej części ubrania.

2. Koszula według zastrz. 1, znamienna tem, że każdy pasek podtrzymujący posiada zewnętrzną podwójną warstwę materiału, w której umocowany jest pasek z elastycznej taśmy, nadającej się do prania, przyczem przynajmniej pewna część materiału zewnętrznego jest zmarszczona lub zaplisowana wzdłuż taśmy, gdy taśma jest skurczona.

3. Koszula według zastrz. 2, znamienna tem, że pasek podtrzymujący jest zakończony patką, w której znajduje się kilka dziurek na guziki, rozmieszczonych wzdłuż patki, przyczem patka jest wykonana z elastycznego materiału.

4. Koszula według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że patki tworzą jedną całość z wolnymi końcami pasków podtrzymujących lub są przymocowane do tych pasków, przebiegających z przodu, po ramionach i z tyłu ku dołowi koszuli, przyczem paski te są przyszyte na brzegach do koszuli wzdłuż części pasków, umieszczonych pomiędzy odpowiednimi przednimi i tylnymi patkami.

5. Koszula według zastrz. 4, znamienna tem, że paski podtrzymujące są przymocowane na zewnętrznej stronie koszuli, a w miejscach, w których przebiegają po ramionach koszuli, są umieszczone pod naszytiami ramion.

6. Koszula według zastrz. 5, znamienna tem, że każda patka jest przewleczona przez dwie dziurki, utworzone w koszuli w celu umożliwienia takiego wyciągnięcia części koszuli, znajdującej się pomiędzy dziurkami, aby część ta zwisała nad górnym brzegiem spodni, podtrzymywanych zapomocą patek.

7. Koszula według zastrz. 4, znamien-
na tem, że paski są przymocowane do koszu-
li na jej wewnętrznej stronie, a patki wy-
stają przez dziurki, wykonane w koszuli.

8. Koszula według zastrz. 1 — 3, zna-
mienna tem, że patki są przyszyte swemi
górnemi brzegami do koszuli i do pasa, przy-
szytego do wewnętrznej strony koszuli.

9. Koszula według zastrz. 1 — 8, zna-

mienna tem, że przynajmniej zewnętrzne
lub widoczne z zewnątrz części narządów
podtrzymujących są wykonane z tego same-
go materiału, z którego jest uszyta ko-
szula.

John Hill Elton.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1

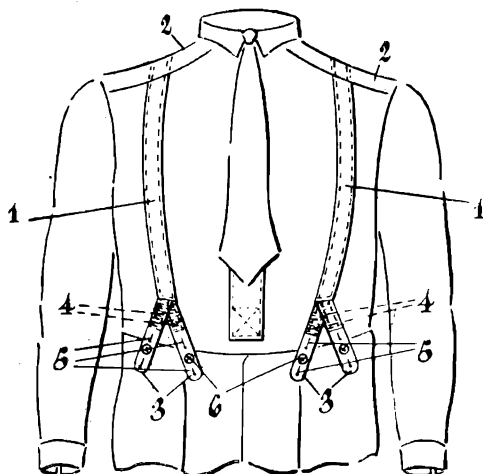

FIG. 2

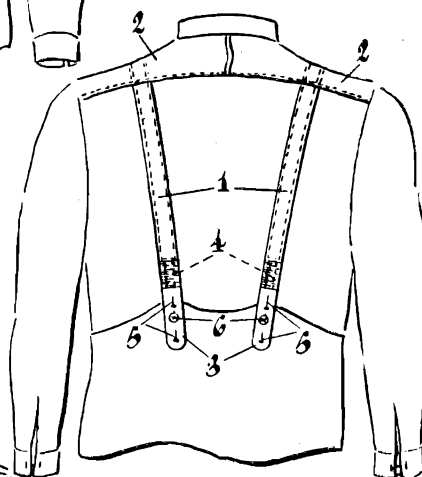

FIG. 5

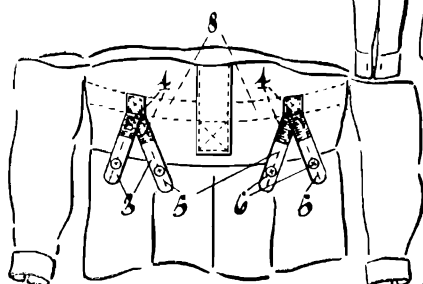

FIG. 6

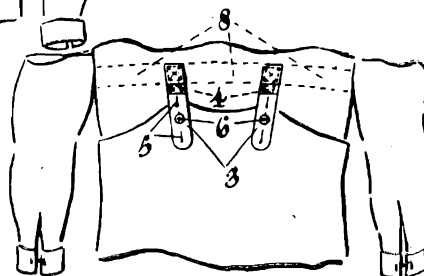

FIG. 3

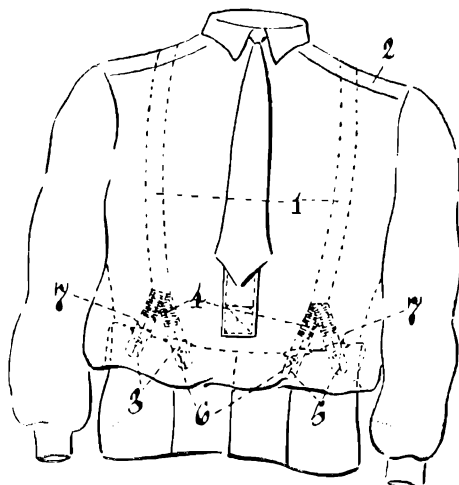

FIG. 8

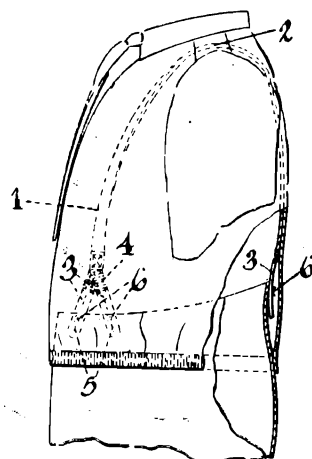

FIG. 4

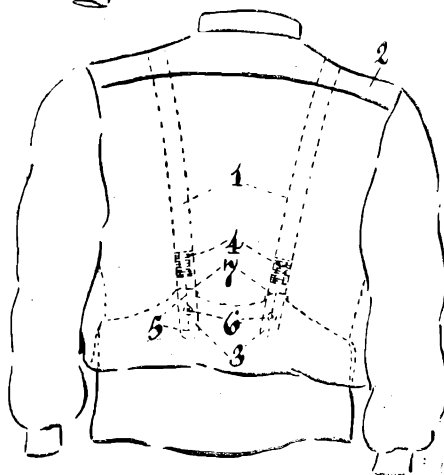

FIG. 7

